

έναν άλλος κόσμος είναι εφικτός...

Ως αναρχικοί πιστεύουμε πως μέσω της αλληλεγγύης και της άμεσης δράσης οι άνθρωποι μπορούν να βελτιώσουν τις ζωές τους.

Θέλουμε να προωθήσουμε την αλληλεγγύη μέσα και έξω από τους χώρους εργασίας, ενθαρρύνοντας τους εργατές να οργανώνονται ανεξάρτητα από αφεντικά, γραφειοκράτες και κόμματα για να πολεμήσουμε για τα ταξικά μας συμφέροντα. Ο τελικός μας στόχος είναι μια α-κρατική, α-ταξική κοινωνία.

Μια τέτοια κοινωνία χτίζεται από τους σημερινούς εργατικούς αγώνες. Έτσι η δράση μας σκοπεύει να προωθήσει και να αναπτύξει την ταξική πάλη, που μας φέρνει πιο κοντά στην κοινωνία που θέλουμε να οικοδομήσουμε.

Αλληλεγγύη: ως άτομα είμαστε εντελώς αδύναμοι μπροστά στα αφεντικά, τους γραφειοκράτες και το κράτος, αλλά όταν δρούμε συλλογικά και πέρα από τους ψεύτικους διαχωρισμούς του φύλου, του έθνους, και της φυλής, αποκτούμε αληθινή δύναμη.

Άμεση Δράση: δεν παρακαλάμε πολιτικούς ή οικονομικούς αντιπροσώπους να δράσουν εκ μέρους μας, αλλά οργανωνόμαστε να διεκδικήσουμε μόνοι μας αυτά που μας αξίζουν.

Αυτό-οργάνωση: όταν παίρνουμε στα χέρια μας τους αγώνες μας, μαθαίνουμε πώς να δρούμε χωρίς ηγέτες, και εξασφαλίζουμε την μη-χειραγώγησή μας από τα πάνω.

Να πάρουμε τις ζωές και τους αγώνες μας στα χέρια μας!

Η μπροσούρα που κρατάτε αποτελεί έργο της τοπικής Ομοσπονδίας Αλληλεγγύης (Solidarity Federation) στο Λίβερπουλ. Την μετάφραση και προσαρμογή στα κυπριακά δεδομένα έκαναν αναρχικοί/αντιεξουσιαστές από την ένωση αναρχικών.

www.enosianarxikon.blogspot.com
enosianarxikon@riseup.net
97849091

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ -ΤΑΞΙΚΟΣ

Η εργατική αντίσταση και η άμεση δράση ως απάντηση στην "κρίση"

Με τα μέτρα λιτότητας που έχουν επιβληθεί, σε Κύπρο, Ελλάδα, αλλά και σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, ο κόσμος ανησυχεί για το μέλλον του. Οι απολύσεις αποτελούν απειλή για τους περισσότερους εργαζόμενους, και υπάρχει μεγάλη ανάγκη για αντίδραση και αντίσταση.

Δεν μπορούμε, όμως, να κοροϊδεύουμε τον εαυτό μας πως ο σωστός δρόμος κοινωνικού αγώνα είναι οι ρεφορμισμοί – πιέζοντας την κυβέρνηση ή εκλέγοντας καινούρια. Η λεηλασία που προετοιμάζουν το κράτος και το κεφάλαιο σε βάρος των εργαζομένων δεν θα ανατραπεί από τον ωχαδερφισμό, και την αγανάκτηση. Τις απολύσεις και τις περικοπές δεν θα τις σταματήσει παρά η έμπρακτη αντίσταση της κοινωνίας.

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΚΡΙΣΗ

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΡΙΣΗ

ΤΟ ΝΕΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ...

Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι όποιος κι αν κατέχει την εξουσία, τα προβλήματα των εργαζόμενων παραμένουν τα ίδια.

Μήπως η εκλογή της υποτιθέμενης αριστερής κυβέρνησης του ΑΚΕΛ άλλαξε κάτι; Αντίθετα, έχουν αυξηθεί οι φόροι σε βασικά αγαθά όπως το πετρέλαιο, και έχουν μπει όρια σε κοινωνικές παροχές όπως η φοιτητική χορηγία.

Πρέπει να στείλουμε το μήνυμα όχι μόνο στην τωρινή κυβέρνηση αλλά και σε όλα τα πολιτικά κόμματα πως οι επιθέσεις στους εργαζόμενους δεν θα μείνουν αναπάντητες. Δεν θα ζητήσουμε κανενός την άδεια για να αντισταθούμε, και θα το πράξουμε, χωρίς πεφωτισμένους ηγέτες, και μακριά από κόμματα και γραφειοκρατικά συνδικάτα.

Οι μάχες δίνονται στο δρόμο και στα οδοφράγματα, όχι στις κάλπες.

να προτάξουμε την αυτό-οργάνωση

Οι γραφειοκράτες και «ηγέτες» των εργατικών συνδικάτων αποτελούν εχθρό μας: οι μισθοί τους υπέρογκοι, η θέση τους δίπλα στους πολιτικούς, στα αφεντικά, σε όλους όσους μας καταπιέζουν και μας εκμεταλλεύονται. Σε καμία περίπτωση δεν συντρέχουν τα δικά τους συμφέροντα και αυτά των εργαζομένων.

Τα γραφειοκρατικά συνδικάτα όπως η ΠΕΟ και η ΣΕΚ φοβούνται την μαχητικότητα των εργαζομένων και δέχονται ευχαρίστως να διαπραγματευτούν με τα αφεντικά, που στην τελική φέρνει μια συνεχή χειροτέρευση των εργατικών συνθηκών ή τουλάχιστον περιορισμό των θριαμβεύσεων των εργαζομένων.

Οι αποφάσεις πρέπει να παίρνονται συλλογικά. Αυτό σημαίνει να παίρνονται μέσα από εργατικές γενικές συνελεύσεις και όχι από γραβατωμένους επισήμους καθισμένους αναπαυτικά στο γραφείο τους.

Με την αυτό-οργάνωση μαθαίνουμε να δρούμε για τον εαυτό μας, να εξασκούμε την δύναμή μας χωρίς την καθοδήγηση συνδικαλιστικών ή πολιτικών ηγετών. Έτσι γεννιέται η αμφισβήτηση για την σημερινή οργάνωση της κοινωνίας και η πρόταση μας για έναν άλλο κόσμο, δίχως αφεντικά και ηγέτες.

η άμεση δράση ως μέσο αντίστασης

Ως εργαζόμενοι, οι αγώνες μας δεν περιορίζονται μόνο στο χώρο δουλειάς. Οι σπιτονοικοκυρηνδες στους οποίους δίνουμε υπέρογκα νοίκια είναι το ίδιο άπληστοι με τα αφεντικά μας, οι πολιτικοί που μας διοικούν, το ίδιο βάνουσοι με τους μπάτσους.

Σε κάθε περίπτωση, αν αντισταθούμε, αυτό μόνο θετικό μπορεί να είναι για εμάς, μόνο νίκες μπορεί να μας δώσει, αν και εφόσον είμαστε έτοιμοι να υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας και τα δικαιώματά μας.

Η άμεση δράση παίρνει πολλές μορφές – απεργίες, καταλήψεις, μπλόκα, σαμποτάζ κοκ – μα ο τελικός στόχος παραμένει ο ίδιος. Πρέπει να αποτελούμε ενόχληση για τους κυρίαρχους αν θέλουμε να αναγκαστούν να μας ακούσουν.

Δεν μπορούμε να περιορίσουμε αυτές τις τακτικές σε μεμονωμένα θέματα και αγώνες. Η ταξική αλληλεγγύη μας δείχνει το δρόμο. Να μην υποχωρούμε και να υποστηρίζουμε τους αγώνες που δίνουν οι υπόλοιποι καταπιεσμένοι, η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας.

Οι εργάτες μπορούν να κερδίσουν μεγάλες παραχωρήσεις όταν χρησιμοποιείται άμεση δράση στους χώρους δουλειάς (και όχι μόνο).

ενάντια στο σύστημα εκμετάλλευσης

Βεβαίως και χρειάζεται να προστατέψουμε τις θέσεις εργασίας μας. Κάθε εργαζόμενος που απολύεται λόγω της απληστίας των αφεντικών σημαίνει μεγαλύτερο φόρτο εργασίας για όσους απομείνουν. Το πλήγμα σε έναν εργαζόμενο είναι πλήγμα για όλους, κυριολεκτικά. Πρέπει, επίσης να ανατρέψουμε όσες καταργήσεις εργατικών δικαιωμάτων θα επιβληθούν. Εργατικών δικαιωμάτων που κερδήθηκαν με το αίμα των εργατών πιθανώς να εξαφανιστούν στο όνομα της εξόδου από την «κρίση».

Μα δεν θέλουμε μόνο αυτό. Η κρίση δεν είναι αποτέλεσμα κακών οικονομικών χειρισμών από κάποια κυβέρνηση, ούτε ήρθε λόγω της απληστίας κάποιας μεγάλης εταιρίας. Ο καπιταλισμός είναι ένα ολόκληρο σύστημα στο οποίο ο πλούτος αφαιρείται από αυτούς που τον καλλιεργούν και τον παράγουν και δίνεται στην παρασιτική αστική τάξη που ισχυρίζεται πως αυτός ο πλούτος τους «ανήκει» και πως έχουν το δικαίωμα να μας εξουσιάζουν.

Ο καπιταλισμός δεν εξανθρωπίζεται. Δεν θέλουμε να βελτιώσουμε την τάξη πραγμάτων που μας καταστρέφει τη ζωή. **Να ρημάξουμε το σάπιο σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης!**